

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc, Andrei Harghel, Iurie Diaconu, Ion Corolevschi,

cu participarea procurorului Dumitru Graur, avocatului Osoianu Tudor și persoanelor achitate Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru, a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Lopatenco Anatolie Ion, născut la 10 iulie 1985 în s. Maidic, r-nul Drochia, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 22/8, ap. 45, cetățean al Republicii Moldova, moldovean

și

Mihailov Petru Petru, născut la 22 octombrie 1984 în s. Măcărești, r-nul Ungheni, domiciliat în mun. Chișinău, str. N. Costin 65/2, ap. 17, cetățean al Republicii Moldova, moldovean,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 01.02.2013 pînă la 07.03.2013;

2. Curtea de Apel Chișinău din 08.04.2013 pînă la 29.04.2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 02.07.2013 pînă la 22.10.2013.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul a susținut recursul, solicitînd admiterea acestuia în sensul declarat.

Avocatul Osoianu Tudor și persoanele achitate Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru s-au pronunțat pentru respingerea recursului declarat, ca fiind neîntemeiat.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare, mun. Chișinău din 23 decembrie 2010, **Lopatenco Anatolie** și **Mihailov Petru** au fost condamnați în baza art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la cîte 3 luni închisoare fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 66 Cod penal inculpaților Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru le-a fost retras gradul militar – locotenent major.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru a cheltuielilor de judecată în sumă de 582 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, locotenenții majori Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru în perioada lunilor februarie – septembrie 2010, fiind pe teritoriul u/m 1002, dislocat pe str. Tighina 34, mun. Chișinău, au încălcat grav

cerințele art. 26 al Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 14, 15, 94 și 116 ale Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, - în loc de aceasta Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru au admis intenționat acte de violență săvârșite asupra militarului, în următoarele împrejurări.

La finele lunii februarie 2010, posibil pe 24 februarie 2010, în jurul orelor 21:00, locotenentul major Lopatenco Anatolie în timp ce se afla în compania batalionului 1 a u/m 1002 l-a chemat în cancelaria companiei pe soldatul Ciobanu Andrei Anatolie, unde după ce ultimul s-a prezentat l-a apucat cu ambele mâini de ținută și intenționat i-a aplicat cu genunchiul piciorului stîng o lovitură puternică în regiunea abdomenului, după care l-a împins spre perete, în rezultatul căreia, Ciobanu A. s-a lovit cu spatele. În scurt timp el, Lopatenco Anatolie, continuîndu-și acțiunile sale ilegale i-a mai aplicat ultimului încă circa 4 lovituri cu palma dreaptă în regiunea obrazului stîng, explicîndu-i totodată lui Ciobanu A., că loviturile i le-a aplicat din cauza că prea des se adresează la felcerul din punctul medical al unități.

Tot el, Lopatenco Anatolie, la 18 iunie 2010, în jurul orei 18:30, în timp ce se afla în cancelaria companiei împreună cu locotenentul major Mihailov Petru, fiind în stare de ebrietate și dezechipat pînă la brîu, le-a reproșat sergenților inferiori Duminica Beghenci Igor și Ceban Vasile Arsenii faptul precum că nu raportează situația în companie, după care intenționat le-a aplicat fiecăruia circa cîte 3 lovituri cu palma dreaptă în regiunea obrazului stîng.

Tot atunci, la acțiunile ilegale a lui Lopatenco Anatolie s-a alăturat și locotenentul major Mihailov Petru, care fiind și el în stare de ebrietate i-a numit pe Duminica și Ceban cu cuvinte necenzurate, după care sub pretextul că îi defectează mobila le-a aplicat intenționat ambilor cîte 3-4 lovituri cu pumnul drept în regiunea capului.

Pe lîngă aceasta, tot el, Mihailov Petru, în careva din zilele 24-29 august 2010, în jurul orei 17:00, observînd cum pe holul companiei soldatul Feraru Andrei Constantin fuge după soldatul Calistru Alexandru Vladimir, i-a invitat în cancelaria companiei, unde continuîndu-și acțiunile sale ilegale, sub pretextul că dînșii încalcă ordinea interioară, le-a aplicat intenționat ambilor cîte 2 lovituri cu pumnul drept în regiunea pieptului și cîte o lovitură cu palma dreaptă în regiunea obrazului stîng.

În urma acțiunilor violente ale locotenenților majori Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru, părților vătămate: Ciobanu Andrei Anatolie, Duminica Beghenci Igor, Ceban Vasile Arsenii, Calistru Alexandru Vladimir și Feraru Andrei Constantin le-au fost cauzate dureri fizice, adică bătăi, fapt prin care părților vătămate și intereselor de serviciu au fost cauzate daune în proporții considerabile.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de avocatul Isac Igor în numele inculpaților Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lor, din motiv că vina inculpaților în cele incriminate nu a fost dovedită prin probe directe și concludente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2011, a fost admis apelul declarat de avocatul Isac Igor în numele inculpaților Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru, casată sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru au fost achitați de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4.1. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul că instanța de fond, la pronunțarea sentinței de condamnare s-a bazat doar pe presupunerile părților vătămate și din declarațiile lor nu putea fi stabilit când cu adevărat aceștia au fost maltratați sau dacă în genere au fost maltratați.

Instanța de apel nu a stabilit careva probe, care ar servi la constatarea existenței infracțiunii prevăzute de art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal incriminate inculpaților lui Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru, decizia instanței fiind bazată pe raportul lui Lopatenco Anatolie din 23.02.2010 pe numele comandantului, prin care solicită să i se permită părăsirea unității din 23.02.2010 pînă la 25.02.2010, extrasul din ordinul nr. 34 din 23.02.2010, prin care s-a considerat plecat din raza garnizoanei Chișinău, locotenent-major Lopatenco A., de pe 23.02.2010, ora 12:00 pînă la 25.02.2010, ora 09:00, cu plecarea în r-nul Drochia, sat. Mîndîc și extrasele din registrele de ieșire și intrare a militarilor prin contract din u/m 1002, precum că Lopatenco A. a părăsit unitatea la 23.02.2010, ora 10:40 și s-a întors în unitate la 25.02.2010, ora 08:24.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, din motiv că vina inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate și a martorilor Grigorețchi A. și Pistol Iu., care sunt concludente, pertinente, utile și veridice, coroborînd între ele.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2011, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procuror, cu menținerea hotărîrii atacate.

6.1. În motivarea hotărîrii, instanța de recurs a menționat faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv și a apreciat corect probele administrate, constatînd că procurorul nu a prezentat probe incontestabile și convingătoare de acuzare a lui Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru în cele incriminate și astfel, corect a concluzionat, că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunii.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, nu au dat temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Lopatenco A. și Mihailov P. în săvîrșirea infracțiunii imputate.

În acest sens, instanța de apel corect a menționat că sentința de condamnare s-a bazat exclusiv pe depozițiile părților vătămate, care sunt confuze, contradictorii și nu s-a confirmat cu alte probe directe și concludente. Părțile vătămate nu au putut indica ferm când au fost maltratați, nu știu ziua, ora, data, perioada de timp a actelor de violență săvîrșite asupra lor. Din declarațiile lor nu este posibil de stabilit când au fost maltratați și dacă într-adevăr au fost maltratați de inculpați.

7. Împotriva deciziilor instanței de apel și de recurs, adjunctul Procurorului General, Igor Serbinov, a declarat recurs în anulare, prin care a solicitat casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat că hotărîrile menționate conțin grave erori de drept, fiind afectate de viciu fundamental în cadrul procedurilor precedente, prin urmare acestea fiind ilegale și pasibile casării ca: judecarea cauzei cu abateri de la legea procesual-penală, în lipsa părților vătămate, care nu au fost legal citate; necorespunderea datei examinării cauzei – 27 ianuarie 2011 cu data interogării părților participante la proces și data pronunțării deciziei pe data de 28 ianuarie 2011; la fel, este invocat faptul că părțile vătămate au fost citate în instanța de recurs pentru data

de 11 octombrie 2011, data preconizată pentru judecarea recursului ordinar însă la această dată ședința de judecată nu a avut loc, examinarea cauzei fiind amânată pentru data de 18 octombrie 2011, astfel fiind încălcate drepturile fundamentale ale părților vătămate Ciobanu A., Duminica B., Ceban V., Calistru A., Feraru A.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2012, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de adjunctul Procurorului General, Igor Serbinov, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că recurentul nu a adus careva argumente întemeiate în susținerea poziției sale, neinvocând care vicii în cadrul procedurii precedente ar fi putut să influențeze soluția pronunțată în cauza dată.

9. Prin ordonanța Procurorului militar în Procuratura militară Chișinău, Ivan Grosu, din 10 ianuarie 2013, a fost dispusă deschiderea procedurii de revizuire a prezentului proces penal în privința lui Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru, cu cercetarea circumstanțelor noi stabilite.

9.1. Pe parcursul examinării materialelor privind admisibilitatea revizuirii procesului penal în cauză, procurorul a prezentat următoarele probe:

➤ prin sentința Judecătorei Militare din 24.08.2012 (vol. III, f.d. 6), s-a constatat faptul, că Veaceslav Toncoglaz, fiind șef al serviciului combatante, ajutorul șefului de stat major al u/m 1002 și cunoscând că Lopatenco Anatolie solicită acest extras din ordin în legătură cu faptul că este urmărit penal, abuzînd de funcția ocupată, intenționat a întocmit un document oficial - ***Extras din ordinul comandantului unității militare 1002 (de zi) cu nr. 34 din 23.02.2010***, înscriind în acesta date vădit false, adică în paragraful „V” litera c) prin care a fost considerat plecat din raza garnizoanei Chișinău locotenent major Lopatenco Anatolie, comandant al companiei nr. 1, batalionul nr. 1 de pe 23.02.2010, ora 12:00 pînă pe 25.02.2010, ora 09:00 cu plecarea în r-nul Drochia, sat. Mîndîc. În realitate, paragraful „V” litera c) a Ordinului comandantului unității militare 1002 (de zi) cu nr. 34 din 23.02.2010, conține informația prin care a considera plecat la arestul comendurii militare a garnizoanei Chișinău soldatul Chistol Andrei Ion, pușcaș grupa nr. 1 plutonul nr. 3 compania nr. 3 batalionul nr. 1 - de pe 23.02.2010 pînă pe 27.02.2010, pentru încălcarea sistematică a orarului zilnic. Careva date referitor la plecarea locotenentului major Lopatenco din raza garnizoanei Chișinău ordinul nominalizat nu conține;

➤ Fiind audiat în cadrul procedurii de revizuire în calitate de martor Toncoglaz Veaceslav (vol. III, f.d. 10) a confirmat, că la rugămintea lui Lopatenco A. a perfectat un Extras din Ordinul comandantului unității militare 1002 (de zi) cu nr. 34 din 23.02.2010, înscriind în acesta date vădit false, adică în paragraful „V” litera c) prin care a fost considerat plecat din raza garnizoanei Chișinău locotenent major Lopatenco Anatolie, comandant al companiei nr. 1, batalionul nr. 1 de pe 23.02.2010, ora 12:00 pînă la 25.02.2010, ora 09:00 cu plecarea în r-nul Drochia, sat. Mîndîc.

10. Prin sentința Judecătorei Militare, mun. Chișinău din 07 martie 2013, a fost respinsă procedura de revizuire inițiată de Procurorul militar în Procuratura militară Chișinău, Ivan Grosu, în cauza penală în privința lui Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru achitați de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal.

11. Procurorul a atacat cu apel sentința primei instanțe, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă revizuirea procesului penal în privința lui Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru, și aceștia să fie condamnați în baza art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la cîte 3 luni închisoare fiecare, cu executarea

pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 66 Cod penal, inculpaților să-i fie retras gradul militar – locotenent major, din motiv că instanța de fond a apreciat unilateral noile probe administrate la dosar, care incontestabil confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, referindu-se la aceleași probe administrate pe parcursul examinării materialelor privind admisibilitatea revizuirii procesului penal.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței.

12.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru **au fost învinuiți de comiterea a trei fapte prejudiciabile comise la 24.02.2010, 18.06.2010 și respectiv, la 24-29 august 2010**, iar probele noi administrate în cauză se referă doar la un singur episod și în privința unui inculpat, - circumstanța că Extrasul din Ordinul comandantului unității militare 1002 (de zi) cu nr. 34 din 23.02.2010 conține date false, precum că Lopatenco Anatolie sa considerat plecat din 23.02.2010, ora 12.00 pînă la 25.02.2010, ora 09.00 în r-nul Drochia, sat. Mîndîc.

În acest aspect, instanța de apel a menționat că instanțele de judecată la emiterea hotărîrilor nu au cunoscut despre faptul că, extrasul menționat conține date false. Probele administrate confirmă numai faptul, legalității sau ilegalității posibilei plecări a lui Lopatenco Anatolie din unitate și absenței acestuia în timpul comiterii infracțiunii din 24.02.2010, adică nu confirmă că era în unitate sau era plecat, fiind doar o presupunere că ar trebui să se afle în unitate.

Totodată, Colegiul penal a conchis, că probele noi administrate în cauză se referă numai la fapta prejudiciabilă comisă la 24.02.2010 și nu se răsfrîng la faptele prejudiciabile din 18.06.2010 și respectiv, din 24-29 august 2010.

În acest context, instanța de apel, a mai menționat și faptul, că probele noi administrate în cadrul cercetării nu au nici o atribuție la învinuirea adusă lui Mihailov Petru, dar se referă numai la un capăt de învinuire adusă lui Lopatenco Anatoliei, astfel în cauză n-au fost stabilite careva circumstanțe de care instanțele judecătorești nu au avut cunoștința la emiterea hotărîrilor în prezenta cauză.

Instanța de apel, a mai specificat că, instanțele de judecată la emiterea hotărîrilor în privința lui Mihailov Petru și Lopatenco Anatoliei au reținut și alte probe în circumstanțele stabilite anterior în prezenta cauză penală, care fiind apreciate prin prisma art.101 CPP, au ajuns la concluzia că nu dovedesc faptul că Mihailov Petru și Lopatenco Anatoliei sunt vinovați de comiterea infracțiunii imputate.

13. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, deoarece instanța de apel la judecarea apelului declarat nu a respectat cerințele art. 414 CPP, nu a răspuns la modul cuvenit la toate motivele invocate de apelant, nu a verificat și nu s-a expus asupra probatoriului și, pe cale de consecință greșit a respins apelul înaintat de partea acuzării.

În acest aspect, recurentul a invocat că instanțele de fond și de apel nu au luat în considerație că, prin sentința Judecătoriei Militare din 24.08.2012 (vol. III, f.d. 6), Toncoglav Veaceslav, fiind șef al serviciului combatante, ajutorul șefului de stat major al u/m 1002, a fost condamnat pentru falsificarea extrasului din Ordinul comandantului unității militare 1002 (de zi) cu nr. 34 din 23.02.2010, privitor la plecarea lui Lopatenco Anatolie din raza garnizoanei Chișinău în perioada 23.02.2010, ora 12:00 pînă la 25.02.2010, ora 09:00 în r-nul Drochia, sat. Mîndîc.

Astfel, instanțele de judecată care au judecat cauza penală în privința lui Lopatenco A. și Mihailov P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 368 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu le-au fost cunoscute unele circumstanțe esențiale și anume că, inculpatul Lopatenco A. a prezentat Curții de apel Chișinău extrasul din ordinul nr. 34 din 23.02.2010, care s-a constatat a fi fals, probă, care a fost pusă la baza hotărârii de achitare.

Mai mult ca atât, potrivit ordinului nr. 34 din 23.02.2011 acesta nu conține dispozițiile extrasului din ordin pe care la prezentat Lopatenco A., anexat la Vol. II, f.d. 21, precum că acesta a plecat din garnizoana Chișinău în perioada 23.02.2010 - 25.02.2010, cât și ordinele nr. 32 din 19.02.2011, nr. 33 din 22.02.2010, nr. 35 din 24.02.2010, nr. 36 din 25.02.2010, la fel nu conțin date referitor la plecarea lui Lopatenco A.

În final, recurentul a concis că, circumstanțele noi stabilite în procesul procedurii de revizuire de care instanțele ierarhic superioare nu au avut cunoștință la emiterea hotărârilor, indică direct la faptul că la 24.02.2010, Lopatenco A. a maltratat partea vătămată Ciobanu A., fiindcă potrivit declarațiilor martorului Toncoglaz V. în cazul în care Lopatenco A. ar fi părăsit garnizoana și nu era prezent la serviciu acest fapt urma să fie reflectat obligatoriu în Ordinele de zi pe unitate în care real nu au fost depistate careva inscripții în legătură cu părăsirea a garnizoanei mun. Chișinău și reîntoarcerea la serviciu a ultimului.

Prin urmare, instanțele de judecată la respingerea cererii de revizuire nu au luat în considerație faptul că Lopatenco A. a obținut extrasul din ordinul nr. 34 din 23.02.2010 cu date vădit false de la Toncoglaz V., care ulterior l-a prezentat instanțelor de judecată întru apărarea sa și eschivarea de la răspunderea penală.

Tot odată, recurentul a mai invocat că declarațiile părții vătămate Ciobanu A. referitor la episodul din 24.02.2010 pînă în prezent nu au fost combătute cu careva probe pertinente, concludente și utile, potrivit căror Lopatenco A. în prezența locotenentului major Mihailov P., a influențat partea vătămată să-și schimbe declarațiile care confirmau nu numai cazul din 24.02.2010 dar și un alt caz de maltratare admis de Lopatenco A. și Mihailov P. față de militarii Ceban Vasile și Duminica Beghenci Igor.

14. Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 CPP, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de procuror în defavoarea persoanelor achitate Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru și ca temei invocă pct. 6) alin. (1) al art. 427 CPP, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificînd recursul în acest aspect, Colegiul penal lărgit constată că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP invocat de procuror, nu și-a găsit confirmare la

judicarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent, deoarece conform textului deciziei instanței de apel, aceasta corespunde în totul cerințelor art. 414, 417 CPP.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ nr. 9 din 30.10.2009 „**Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală**”, este atenționat că, „... *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material*”.

Or, recursul, fiind a doua cale ordinară de atac, ce urmează a fi judecată la cel de-al treilea grad de jurisdicție, poate fi exercitat în limitele temeiurilor de casare concret și limitativ determinate, care vizează legalitatea hotărîrii pronunțate în apel și care sînt direct enunțate în art. 427 CPP, excepție fiind cazurile în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Sub acest aspect, Colegiul lărgit atestă că, instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept prezente în cauza de pe rol și întemeiat a respins apelul declarat de procuror.

Deși, procurorul invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, din conținutul recursului ordinar declarat, se observă că nu se argumentează ilegalitatea hotărîrii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar în mod general se referă la faptul că, instanțele de judecată nu au avut cunoștință la emiterea hotărîrilor de falsificarea extrasului din Ordinul comandantului unității militare 1002 (de zi) cu nr. 34 din 23.02.2010, - noi circumstanțe stabilite de procuror confirmate prin sentința de condamnare a lui Toncoglaz Veaceslav, însă, aceste circumstanțe n-au fost apreciate la justa lor valoare de către instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal lărgit, reține că argumentul invocat de procuror precum că, instanța de apel nu sa expus asupra noilor circumstanțe stabilite în prezenta cauză penală, este neîntemeiat, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra motivelor invocate de procuror în apel, astfel criticele formulate de recurent, enunțate la **pct. 13** al prezentei decizii, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 12.1**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, - urmează a se constata că recursul declarat de procuror este inadmisibil.

În acest context, instanța de recurs mai menționează că, la adoptarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, Lopatenco Anatolie și Mihailov Petru **au fost învinuiți de comiterea a trei fapte prejudiciabile comise la 24.02.2010, 18.06.2010 și respectiv, la 24-29 august 2010**, iar probele noi administrate în cauză se referă doar la un singur episod și în privința unui inculpat, - circumstanța că Extrasul din ordinul comandantului unității militare 1002 (de zi) cu nr. 34 din 23.02.2010 conține date false, precum că Lopatenco Anatolie sa considerat plecat din 23.02.2010, ora 12.00 pînă la 25.02.2010, ora 09.00 în r-nul Drochia, sat. Mîndîc.

În acest aspect, instanța de apel a concretizat că, probele noi administrate confirmă numai faptul, legalității sau ilegalității posibilei plecări a lui Lopatenco Anatolie din unitate și absenței acestuia în timpul comiterii infracțiunii din 24.02.2010, adică nu confirmă că era în unitate sau era plecat, fiind doar o presupunere că ar trebui să se afle în unitate.

Instanța de apel, a mai specificat că, instanțele de judecată la emiterea hotărîrilor în privința lui Mihailov Petru și Lopatenco Anatoliei au reținut și alte probe în circumstanțele stabilite anterior în prezenta cauză penală, care fiind apreciate prin prisma art.101 CPP, au ajuns la concluzia că nu dovedesc faptul că Mihailov Petru și Lopatenco Anatoliei sunt vinovați de comiterea infracțiunii imputate.

Prin urmare, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluțiilor instanțelor de fond și de apel nu s-au constatat, iar reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului nu se încadrează în prevederile art. 427 CPP.

Or, în situația când în cadrul procedurii de revizuire circumstanța nou descoperită nu se referă la toate persoanele achitate și nici la toate episoadele incriminate prin rechizitoriu, și nici nu a fost o probă decisivă, eczistînd și alte motive puse la baza hotărîrilor de achitare a inculpaților, - recursul declarat de procuror nu poate fi admis.

În consecință, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind legală și întemeiată.

15. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui **Lopatenco Anatolie Ion și Mihailov Petru Petru**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică la 19 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Andrei Harghel

Iurie Diaconu

Ion Corolevschi